23 Ιανουαρίου 2021

ΟΤΑΝ ΔΙΝΕΙΣ, ΠΛΟΥΤΙΖΕΙΣ… ΔΕΝ ΦΤΩΧΑΙΝΕΙΣ.

/ Μήνυμα ημέρας

Ο φούρναρης γκρίνιαζε συνέχεια στην γυναίκα του που πήγαινε στις εκκλησίες και

έδινε στους φτωχούς και στους εράνους.

Μια μέρα, εκεί που έβγαλε το ζεστό ψωμί και μοσχοβόλησε η γειτονιά, ήρθε και στάθηκε στην πόρτα του ένας φτωχος.

– Αφεντικό, όλα αυτά τα ψωμιά είναι δικά σου;

… – Αμ΄ τίνος να’ναι;

– Και δεν τα τρως;

– Βρε φύγε από δω!

– Δώσε μου και μένα ένα ψωμάκι που πεινάω.

– Φύγε σου είπα, παράτα με.

– Αφεντικό!

– Φεύγεις ή δεν φεύγεις;

– Αφεντικό! Παρακαλούσε ο φτωχός…

Δεν πρόλαβε να τελειώσει, και ο φούρναρης πετάει ένα ψωμί στο κεφάλι του. Έσκυψε ο φτωχός και το ψωμί τον πήρε ξυστά και έπεσε παραπέρα.

Τρέχει, το αρπάζει, κάθεται σε μια γωνιά και το τρώει…

Ο φούρναρης όλη μέρα ήταν νευριασμένος για τον γρουσούζη επισκέπτη και το ψωμί που έχασε. Ας τολμήσει να ξανάλθει, έλεγε!

Πή νύχτα κάπου δύο μετά τα μεσάνυχτα, πετάγεται ο φούρναρης από τον ύπνο του τρομαγμένος και καταϊδρωμένος.

– Γυναίκα, σήκω, ξύπνα. Φέρε μου μία φανέλα να αλλάξω και να σου πω…

Γυναίκα, πέθανα λέει, και μαζεύτηκαν γύρω μου Άγγελοι και διάβολοι. Ποιος να πάρει την ψυχή μου.

Σε μια μεγάλη ζυγαριά όλο και πρόσθεταν οι τρισκατάρατοι τα κρίματά μου. Και ο ζυγός βάρυνε και βάρυνε και οι Άγγελοι δεν είχαν τίποτα να βάλουν και λυπόντουσαν.

Σε μια στιγμή, ένας Άγγελος φωνάζει: Το ψωμί! Αυτό που χόρτασε τον πεινασμένο. Βάλτε το στον άλλο ζυγό.

Οι διάβολοι επαναστάτησαν: Το ψωμί δεν το έδωσε. Το έριξε να σπάσει το κεφάλι του φτωχού.

Και απάντησαν οι Άγγελοι: Όμως χόρτασε τον πεινασμένο και εκείνος έδωσε την ευχή του.

Και που λες γυναίκα μου, εκείνο το ψωμί έκανε και έγειρε η ζυγαριά αντίθετα και σώθηκα. Το λοιπόν, δίνε, δίνε και μη σταματάς. Και εγώ θα δίνω. Αχ, και να ξανάρθει εκείνος ο φτωχός!

Να θυμασαι....

ΟΤΑΝ ΔΙΝΕΙΣ, ΠΛΟΥΤΙΖΕΙΣ... ΔΕΝ ΦΤΩΧΑΙΝΕΙΣ.